

Bilag 5.

Finansministeriet.

København, den 26. Januar 1921.

I Skrivelse af 14. ds. har Udvalget udbedt sig

1. Oplysning om Finansministeriets Stilling til det af Møntguardeinen under 18. December 1920 afgivne Indlæg i Sagen angaaende en ny Møntbygning;

2. et af Statens Bygningsinspektør udarbejdet Overslag og eventuelt Forslag til Omforandring og Ombygning af den nuværende Møntbygning, ledsaget af Planer og Oversigt over den nuværende Møntbygningens Indretning i dens øjeblikkelige Skikkelse og efter de eventuelle Ombygninger;

3. Oplysning om, hvorvidt Møntens Drift helt eller delvis kan fortsættes under en eventuel Ombygning, hvorhos Udvalget har udbedt sig Meddelelse om, naar disse forskellige Oplysninger kan være Udvalget i Hænde.

I denne Anledning skal man herved meddele følgende:

Til 1. Møntguardeinens ovenomtalte Indlæg af 18. December 1920 falder i 2 Hovedafsnit.

A. En Kritik af det fremsatte Lovforslag om en Møntbygning.

B. Et Forslag til forskellige Ændringer i den gamle Møntbygning.

ad A. Under Punkt 1. i sit Indlæg imødegaar Møntguardeinen de i Bemærkningerne til Lovforslaget anførte Forhold, at Pladsen i den nuværende Møntbygning er for lille til Udmøntningsarbejder, og anker i denne Forbindelse navnlig over, at der medgik en urimelig lang Tid til Forarbejderne til Jernpengeudmøntningen og til Nikkeludmøntningen. Møntmesteren, der af Finansministeriet er hørt over Møntguardeinens Skrivelse af 18. December 1920, anfører til Møntguardeinens Udtalelser i ovennævnte Sammenhæng, at det neppe kan siges at være Mangel paa Forudseenhed fra Nationalbankens og Møntmesterens Side, at Mønten ikke ved Krigens Udbrud laa inde med en rimelig stor Beholdning af Bronzeplader til Udmøntning af 5 Ører, 2 Ører og 1 Ører og under Undervandsbaads-Krigen ikke kunde forskaffe sig disse Plader, og at det hurtigt efter Krigens Udbrud viste sig forbundet med stor Vanskelighed at faa Bronzeplader, fordi de udenlandske Fabrikker i Altona, Bryssel og Birmingham, der i Fredstid havde fremstillet saadanne, var optagne paa anden Maade og derfor kun i ringe Grad kunde afse Tid til Pladefremstillingen, hvortil kom Forbud mod Udførsel af Bronze fra de paagældende Lande og Vanskelighederne med at opnaa Dispensation fra Udførselsforbudene. Under Krigens Forløb kom hertil endvidere, at Priserne paa Kobber steg saa betydeligt (til 17—18 Kr. pr. kg), at man saavel i andre Lande som i Skandinavien maatte gaa over til Jernmønt i Stedet for Bronzemønt.

Da de svenske Jernværker, hvortil Mønten var henvist for at skaffe sig det til Udmøntningen fornødne Jern, var længe om at levere, maatte Udmøntningen trække ud, og at de udmøntede Jernpenge havde et uheldigt Udseende, skyldtes, at Jern er et meget daarligt Møntmetal, og var endelig ikke noget særegent for Danmark, der i saa Henseende delte Skæbne med mange andre Lande.